

fört älla, sīs ännay völd tulleväl suuwel hääd wilja.

Ent kunna ristikhaina völd ei pea ütfinda hainu andma, enge ka sement, sest et se källis om ošta (pund mässey pooltoist eht kats rubla hōbbedat), sīs jätta ošsa seemnes saisma. Se man tulley sedda tähhelepänna. Se ošsa, mes sement peap kaswata-ma, saap eddimätsil Juni-ku päiwil ärrandetus, et parras förs (mitte wäga lühhikene) pärrajäap, sīs jõudwa kiik loma üttelwifil kaswule, häitswa kiik üt-telisi nink saap ka semen üttelisi walmis. Seemnekandja ošsa ei tohhi kipsida, muido lät hainu wäggewas nink ei ännu sement, nink ei sa enne põimetus, kui olgo semen töeste walmis, se om Septembri-ku allustusen eht kest Septembri-ku ajjal. Põimjal olgo hä, waiw wikkat, et nuppu mahha ei zilga, nink kui seemnehainu rōuke pan-tas, sīs olgo nisamma nupunde eest hoolt landa, mea wäga rutto mahhababrastawa. Jō'wway rehhepēs-si-aig kätte, sīs attetas tedda ni kui kunnagi muud wilja ülles nink pēssetas kats, kolmförd ülle, muido ei tulley terrakese nuppest wälja nink jäwa põhho sisse. Sement puhhastetas nink tulutetas traatsōgla läbbi, ni kui sakstel mõisan om. Wahhane semen om par-remb, werretas halwemb. Kui terrakese ei olle õige täwwe nink wallusa, enge kōbbarise, sīs nemma ei

seni kui ta külma pärrast wärrisema nakkay. Kui wärrin päletulnu, sīs ei olle ennamb murret, sest sīs saap ellaj rutto terweš. Ent kui temma jo ni wäga om paisunu, et temma ennamb jalgu pääl ei püsš nink tedda sepärrast ei wōi kaiwo weerde wia, sīs wōip ka kaiwust pariga wet mannukanda nink jääsamman paigan, kos ellaj maan om, külma wet pälewallada nink külma weega hämmetetu kotti hämmelt sälja pääl piddada, seni kui jälle töise pariga wäršket wet kaiwust türowas. Seddawisi arstitas Saksamaal ellajid eggaförd, kui nemma wärške ristikhaina pääl omma līga sanu, nink sedda ei olle kuulda olnu, et mõnni neist se lisse hädda kätte olles ärralōpnu, kui rutto abbi saije.

kōlba seemnes. — Eht kül ristikhaina seemnel hinda wõlland om nink mõnni põllomees seemne kaswata-mise läbbi ennamb rahha saije ošsa päält, kui kōige-parremba rōa eest, mes sesamma ošsa olles andnu, sīs ei olle kitta, et perremes ennamb ristikhaina seemne tarbis prugip, kui täl hendal külwis wajja om. Nisamma kui ristikhainu põllule hääd teep nink tedda wäitay, kui sedda niitmise tarbis tettas, ni-samma om temma põllule kahjolik, kui ta sement kännay, sest et se läbbi maad lialt ärrauktetas.

Ent nüüd tahhat wist ka teda sada, kuis sa sedda äšja peat kaswile wõtma, et so põllopiddamise fōrd ei sa ärrasombitus, kui se nurm, mes säetu fōr-da möda olles piddanu tōngu kandma, nüüd ristik-haina älla saap. Ent ärra murretago sepärrast! Kui ka se põllopiddamise fōrd, mes sa seni ajjani ollet piddanu, se läbbi töisildi saap, sīs ommete ei pea sul se ümbermuutmise man kahjo ollema, kui sa nida teet, kuis meie sünno oppetame. Panne tähhele!

Sul om parhilla 3 nurme: rügga, tōng nink kessa. Jagga kumbagi nurme poles. Sīs sul saap 6 nurme ollema. Neide küwwe nurme fōrwale wōtta weel mõtsmaast nisammawōrt maad säitsmes nur-mes fōrwale, mes nisamma tulley harrida, kui nu nurme ma harritas. Sedda tetten wōit sa ommin põllan ka eddispäide nisamma paljo wilja wälja kül-wada, kui sa seni ajjani ollit harrinu külwama nink tijat hendal wajja ollewat. Kui sul nüüd seni aj-jani kummangi nurmen 6. wakkala maad om olnu (üllekige 18 wakkala), sīs tulley nüüd weel 3. wakkala mõtsmaad manuwōtta, et sul 7 nurme saap nink kummangi nurmen 3. wakkala (üllekige 21. wakkala) maad. Tähhenda kumbagi nurme numriga, sīs saap sul ollema nummer 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Nummer 1 nink 2 olgo rügga (küwwe wakkala), nummer 3 nink 4 kessa (jälle küwwe wakkala), nummer 5 nink